

Četiri desetljeća braka i partnerstva

B

ila je to ljubav na prvi pogled. Ona je bila fina zagrebačka "puca", brucosića s najljepšim plavim očima koje sam ikada vidio, a ja ambiciozni asistent, južnjak, u naponu snage... Sve je bilo gotovo kao u filmu, jedino mjesto radnje nije bilo toliko romantično jer smo se, naime, prvi put susreli i upoznali u dvorani za seciranje, iznad leša na patologiji – opisao je prof. dr. sc. Damir Eljuga prvi susret sa svojom suprugom Ljerkom prije 39 godina na zagrebačkoj Šalati. S jednakom pažnjom i danas ugađa svojoj supruzi, uglednoj liječnici specijalistici onkologije i radioterapije, vlasnici "Poliklinike Eljuga" u Zagrebu. Bacio je, kaže, profesor Eljuga liru najzgodnijoj curi s prve godine medicine odmah, a Ljerka je,

Nismo dosadili jedno drugome, kaže bračni par Eljuga. Klinci su se razmiljeli, a mi sada uživamo, šecemo, putujemo, ugošćujemo prijatelje, a humanitarni rad oplemenjuje nas i veseli

iako se nećajući prvo vrijeme, ipak poklekla šarmu temperamentnog južnjaka ponosnog na svoje drinovačko porijeklo.

Oklada sa svekrom u Drinovcima – Šarmirao sam ja i punicu, no Ljerki nije bilo tako lako s mojim roditeljima – prisjeća se profesor dana kada je mladu purgericu doveo u Drinovece.
– Moji su je roditelji onako odmjerili, pogledali pa je otac rekao: "Zagrepčanka, ha? Ta će ti se samo šminkat' i lakirat' nokte, pitanje je hoće li i koje dite roditi." No, ona se s mojim ocem okladila, okladu naplatila i eto, ponosni smo roditelji čak četvero djece, danas već odraslih ljudi.

Prisjeća se liječnica Eljuga da su hodali dvije godine i da je upravo ona bila ta koja je zapolila svog Damira.

– Preduhitrila sam ga u tome. Rekla sam mu jednog dana: "Čuj, hodamo već dvije godine, hajdemo se mi oženiti." Nije se nećkao ni promišljao nego je odmah ispalio: Može! I eto nas, sa 39 godina staža, od toga 37 bračnog, a već na trećoj godini moga studiranja medicine imali smo dvoje djece, Andrijana i Domagoja.

– Ni u jednom trenutku nisam razmišljala o tome da prekinem studij iako s djecom nije bilo lako, no uz pomoć roditelja i baka-servisa sve sam uspjela, i to u roku – prisjeća se liječnica koja je uz rad u obiteljskoj klinici

Prvi ste ga put ugledali u...
bijeloj kuti i trapericama

Damirova najdraža boja je...
plava, sve nijanse plave

Najdraža mu je glumica...
Catherine Zeta-Jones

Registracija njegovog auta je...
nema auto već vozi bicikl, i to marke Peugeot

Kao svaki muškarac voli pivo...
Staropramen

...a od vina bira
crvena vina su mu draga, shiraz

Trenutačno čita...
"Kruh naš svagdašnji"

Prvi ste je put ugledali u ...
trapericama, košulji i vesti na kopčanje

Ljerkin broj cipela je ...
37,5, talijanski 38

Najdraža joj je ...
boja breskve

Od cvijeća obožava ...
ruže, njih jako voli

Omiljen parfem joj je ...
Obsession

Trenutačno čita ...
hmmm...

Voljela bi otputovati...
u Španjolsku, u Andaluziju

Najdraži glumac joj je ...
pa naravno, George Clonney

**liječnički
i bračni par
Eljuga**

iznimno aktivna u udrugama koje educiraju žene o važnosti brige za zdravlje.

– Bilo je teško seliti se uoči ispitnih rokova iz kuće u sveučilišnu biblioteku, no Damir je tada preuzimao kormilo – prisjeća se Ljerka Eljuga dodajući kako je još teže bilo kada je hodala kao zamjena po tadašnjim tvorničkim ambulantomama, kao liječnica medicine rada.

Teško je biti glasnik loših vijesti
Za to vrijeme došlo je još dvoje djece, ponovno kći pa sin.

– Sve sam ja to planirao, da bude tako po redu, smije se njezin suprug i kaže kako sve to ima veze s – južnjačkim genima.

Imali smo ponudu da 1989. godine s obitelji odselimo u Chicago, čak smo i kovčuge kupili. No, odlučili smo ostati i nismo zažalili

– Pisala sam mnoge molbe za specijalizacije koje se nisu tako lako dobivale, a kada sam već gotovo odustala, dogodilo se da sam dobila specijalizaciju i to iz kliničke onkologije i radioterapije u Klinici za onkologiju i radioterapiju KBC Rebro. Ondje sam i radila sve do 1994. godine kada smo odlučili krenuti u vlastiti posao i otvoriti polikliniku. Nije to

bilo osobito dobro doba za pokretanje posla, bio je rat, a počinjali smo od nule, u obiteljskoj kući, s jednim kolegom i jednom medicinskom sestrom – priča liječnica.

– Ljerka je u tim ratnim danima pokazala nevjerojatnu snagu, hrabrost i želju da pomogne pa se s liječnicima probila do Lašvanske doline kako bi pomogla oboljelim ženama. Ma koliko sam ponosan na nju zbog toga, bio sam van sebe dok mi se nije vratila – prijetio se prof. Eljuga. U danima pokretanja poliklinike bio joj je

Ljerka i Damir Eljuga sa svoje četvero djece, kćerima Andrijanom i Martinom te sinovima Mislavom i Domagojem, specijalistom opće i plastične kirurgije koji radi u majčinu timu

desna ruka, a i danas je stručni suradnik koji na klinici radi jedan dan u tjednu.

— Godinama sam radio u Institutu za tumore, no ni znanstveni rad nisam zapostavljao. Bavio sam se imunoterapijom oboljelih od malignog melanoma, radio na razvoju proizvodnje prirodnog interferona na Imunološkom zavodu... Oduvijek mi je bilo posebno važno ono što su mnogi moji kolege zanemarivali, psihološka pomoć pacijentima. Ni tada, a ni danas ni Ljerka ni ja nismo uspjeli ostati imuni na situacije kada pacijenticama valja priopćiti lošu dijagnozu – iskreno će profesor. –

Ma koliko se njima tada ruši svi-

jet, i nama je teško. Dakako da ćemo se potruditi iz petnih žila pomoći im na putu ozdravljenja jer svi smo krvavi ispod kože.

– Nije lako, no nažalost prečesto se događaju takve situacije u kojima nema okolišanja i treba predočiti istinu i procjenu ozdravljenja – dodaje Ljerka Eljuga. –

Posebno je teško kada je pred vama mlada žena ili djevojka koja se sprema na kupnju vjenčanice, a ja joj otkrijem karcinom dojke. Ma koliko radila, nikad se na to neću naviknuti.

Upravo zbog takvih situacija Ljerka Eljuga ne žali vrijeme posvećeno radu u udrugama za prevenciju.

Kad konačno završi radni dan, počastimo se šetnjom kroz grad, pićem, razgovorom... A kad se pruži prilika – otputujemo!

Damir Eljuga (na Danu narcisa na Cvjetnom trgu) kao dugogodišnji predsjednik Hrvatske lige protiv raka pokrenuo je brojne kampanje kojima se senzibilizira javnost o potrebi prevencije